

OPERAPLUS.CZ

1. S Veronikou Rovnou a Romanem Janálem o 140. výročí Svatebních košil

21.10.2024 operaplus.cz - Anna Šerých

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadlo (18); moravskoslezské (18); Národní (18); divadla (2); moravskoslezského (2); Národního (2); Ostravě

Blíží se slavnostní koncert ke 140. výročí Svatebních košil Antonína Dvořáka. Významný večer na 30. října 2024 připravila PKF Prague Philharmonia

s Petrem Altrichterem, Českým filharmonickým sborem a sólisty Veronikou Rovnou, Romanem Janálem a Richardem Samkem. Kantáta Svatební košile je absolutní vokální klenot. Svému blízkému příteli Aloisi Göblovi, tajemníku knížete Rohana psal Dvořák na Sychrov těsně před dokončením "Košile" v červenci 1884: "...Myslím (a budete vidět, že se neklamu), že dílo to veškeré mé skladby v každém ohledu předčí, ani "Stabat" nevyjímaje. Jenom prosím Vás, nikomu se o tom nezmiňujte, vypadalo by to tak jako asi samochvála, a to bych nerad, vždyť mne znáte..."

Byl to rok, kdy aktivní třiačtyřicátník zažíval hromné triumfy v Anglii jako autor a dirigent právě Stabat Mater a novou kantátu si u něj objednal hudební festivalu v Birminghamu. Sáhl šťastně po Kytici K. Jaromíra Erbena a napsal Svatební košile . K Erbenově poezii se pak vrátil ještě po létech, po návratu z Ameriky a napsal symfonické básně Vodník Polednice Holoubek Zlatý kolovrat Do rozhovorů vstoupila sopranistka Veronika Rovná, dala nám možnost nahlédnout do pracovního procesu.

Monumentální vokální Svatební košile dávají mistrovství Dvořákovu naplno. Melodikou, orchestrací, rozvržením hlasů, sborovým komentářem.

Ta dívka má dvě pasáže vypjaté lyriky nejprve v sólovém vstupu modlitby. Prvá recitativní árie nastupuje do ticha bez doprovodu "Žel Bohu, žel, kde můj tatíček" , dívka pak naléhavě vzpomíná svého milého. Jak vnímáte kruciólní verš: "...Maria, panno přemocná ...milého z ciziny mi vrať, aneb život můj náhle zkrat'."

Tato prosba zde vyznívá tak nějak těžce. Vysvětlím: První výstup je protkán emocemi bolesti, žalu a šířavé samoty. Dívka ztratila rodiče, sestru i bratra a zůstala sama. Čeká na svého milého, na svou jedinou lásku, která se však nenavrácí. Strachuje se, doufá a prosí Pannu Marii o jeho šťastný návrat. V recitativním úvodu je možné, v druhém emočním plánu, interpretovat i jakousi výtku směrem k Bohu: "Proč právě já" . A ta se střídavě protíná i lyrickou částí následné árie "Měla jsem smutná milého" . A zde nastává rozdíl mezi první árií a druhou árií. V první prosí dívka Pannu Marii o návrat milého, a pokud se tak nestane, žádá o svou smrt. Je zatěžkaná něčím, co není hodno jejího rozhodnutí. To může učinit jen Bůh.

Zatímco v druhé árii dochází ke katarzi, navracení se k víře a uvědomění. Dívka se omlouvá: "Nehodně jsem Tě prosila: ach odpusť, co jsem zhřešila." Ač plná bolu, s touto upřímnou výpovědí, cítím, jak ta tíha z první árie s každou větou v árii druhé odchází pryč. Až zůstane naprosto oddána Panně Marii. Ale to je má osobní interpretační představa."

Absolutně přesné. Závěrečné katarzním rozhodnutí "Maria panno, při mně stůj" je opět modlitba, ovšem ve zcela jiném kontextu, dívka si uvědomila své bezděké rouhání. Čemu zde dáváte důraz?

Pěvecké prostotě a emoční odevzdanosti.

Předpokládám, že tento part zpíváte prvně. S kým jej studujete? Sama nebo máte svého korepetitora? Měla jsem možnost part Dívky zpívat před několika lety se Severočeskou Filharmonií Teplice pod taktovkou pana dirigenta Petra Vronského. Byla to krásná první zkušenost s kantátou pod jeho vedením. Cítila jsem naprostý klid a jeho plnou podporu. Tehdy jsem se připravovala a i dnes se budu připravovat svou pedagožkou Evou Dřízgovou. Je to studnice technicko–interpretačních vědomostí. Považuji ji za jednu z nejlepších v tomto repertoáru. A pokud to stihneme, ráda bych, aby si to poslech i můj kamarád pianista Michal Bárta. Jeho uchu nic neunikne.

Toho milého zpívá tentokrát tenorista Richard Samek. Už jste spolu někdy vystupovali?

Ano. Myslím, že prvně jsme se potkali na jevišti **Národního divadla moravskoslezského** v Rusalce

V půvabná knížce vzpomínek Otakara Dvořáka Můj otec Antonín Dvořák jsou milé postřehy, které nám obohacují důvěrný pohled na charakter a upřímné chování tohoto génia. Kniha je doplněna také kapitolou, kterou inicioval Antonín Dvořák III., skladatelův vnuk. Obsahuje vyznání významných hudebníků z jejich vztahu k Antonínu Dvořákovi a jeho hudbě.

Prosím, můžete se do galerie takových vyznání také přidat? Jaký vztah máte k hudbě Antonína Dvořáka, čím vás oslovuje?

Svou vřelostí... svou sdělností. Vždy se dmou pýchou, že ať přijedu kamkoliv, všichni Dvořákovu hudbu znají a obdivují a já můžu říct, že jsem z Čech ...

Na své domácí scéně opery **Národního divadla Moravskoslezského** v **Ostravě** máte pozoruhodný repertoár, včetně Ziny ve vzácně uváděné opeře Zásnuby Hanse Krásky. Vystupujete často také v Brně, tam vás v příští sezóně čeká role Roxany, tedy ženy krále v opeře Král Roger Karola Szymanowskeho. V Brně jste dokonce zpívala Hannu Glowari, Veselou vdovu ve Veselé vdově Franze Lehára. Tedy roli operetní, a provázela ji velká chvála. Dokážete ve svém bohatém repertoáru označit svou roli nejmilejší? Nedokážu (úsměv). Mám ten dar, že žiju a miluji tu, kterou právě studuji a zpívám. Ale mám slabost pro Rusalku, to ano.

Na ostravské univerzitě vyučujete zpěv. Žákyni dostanete do své třídy, nebo jste také u přijímacích zkoušek, a tudíž si svou žákyni vlastně už i vybíráte?

Ano, mohu být přítomna u přijímacího řízení a vybrat si. Ale praxe je často taková, že nás studenti, už dávno před přijímacím řízením osloví ke konzultacím. Tudíž se stává, že po přijetí si napíší žádost a po domluvě s pedagogem, jsou do jeho třídy přiděleni. Převzala jste do své výuky nějaké zásady své vzácné celoživotní učitelky Evy Dřízgové-Jirušové?

Asi smysl pro detail. Samozřejmě, že vycházím z její techniky, interpretačních rad, kterých se mi dostalo, za to vše Evičce děkuji. Ale myslím, že takové to, že nepustí tzv. ani notu, je to, co ji v pedagogickém přístupu vystihuje. A díky za to! Pak už samozřejmě záleží na studentovi, jeho osobním vkladu a studijním přístupu. To je však vždy podmíněno trpělivostí, časem i dobou zrání. Ta její práce s nejmenším detailem (technickým i interpretačním) dává ve výsledku jejím studentům být uvědomělym pěvcem a mít uměleckou svobodu.

Jste také nositelkou ceny Jantar, která je udělena nejvýraznějším osobnostem Moravskoslezského kraje. Je to obecné uznání vaší práce, nebo se váže k některé roli?

Bylo to v roce 2018 v kategorii OPERA ŽENY a konkrétně to bylo za dvě role: Míla Válková v Janáčkově opeře Osud a za mou milovanou Angeliku v opeře Giocoma Pucciniho Suor Angelica Sestra Angelika). Tato role mě zcela pohltila a zasáhla...

Často vystupujete také s Ostravskou filharmonií, i na zahraničních zájezdech. Ohromným zážitkem musel být loňský open air koncert v Berlíně s dirigentkou Alenou Hron. Co nového máte v plánu?

Tento rozhovor píšete v den závěrečného koncertu Lednicko-Valtického hudebního festivalu, kde zpívám Beethovenovu 9. Symfonii , a pak to budou už zmíněné Svatební košile a Mozartovo Requiem s Collegiem 1704.

Tak to se hned zkraje listopadu velmi těšíme. Ten krásný zážitek čeká také posluchače v Drážďanech i Paříži. Tam všude originalitu Collegia 1704 a Václava Lukse dobře znají.

V repertoáru máte Vendulku ze Smetanovy Hubičky . Hned v prvním dějství zpíváte dojemně krásnou ukolébavku Hajej můj andílku a Letěla bělouňka holubička . Zpíváte je jako maminka také svému robátku, nebo to patří jen jevišti? Prozradíte nám něco ze svého soukromí, nebo je přísně chráníte?

Chráním je před internetovými sítěmi. Těm nějak nevěřím. Ale jinak křičím do světa, že máme úžasného syna Eduarda, který je světlem našich životů. Když byl miminko, zpívala jsem mu, i tu z Hubičky , ale tak lehce "po maminkovsku". Ale doma nemůžu zpívat operně. Jako malý se bál a stále jsem na něj moc hlučná, jak říká. Na zkušebně se schovával pod stůl (smích). Ale když přišel můj kolega basista Pepa Kovačič na zkoušku Hubičky , Edík na něm mohl oči i uši nechat. Byl jim naprosto fascinován. Tak aspoň vím, že opera ano, ale maminka ne (smích). A miluje tátu, když hraje na saxofon.

....

Životní vztah barytonista Roman Janála k Dvořákovi a jeho Svatebním košilím

Váš part v kantátě Svatební košile je obsáhlý a velmi důležitý, jste de facto vypravěčem, komentátorem děje, a to v úzké symbióze se sborem, který skladatel proplétá do vašich sdělení. Je to vaše druhé vystoupení v této kantátě. Kdy jste Svatební košile zpíval poprvé?

Můj křest v této kantátě byl v roce 1994, kdy jsem v rámci Dvořákova podzimu zpíval toto dílo pod taktovkou dirigenta Josefa Hercla a za doprovodu Karlovarského symfonického orchestru. Letos tedy uplynulo 30 let od mého debutu v tomto významném sólovém partu a letošních výročí je víc – 140 let od vzniku díla, 120 let od Dvořákova úmrtí, více než 20 let od poslední nahrávky s ryze českými interprety a 60 let od mého narození.

V tom náročném partu je místo, na které je třeba zvláště se soustředit

Sólový part vypravěče vyžaduje maximální koncentraci zejména v částech, kde se propojuje sólový part se sborem. Je velmi důležité odlišit specifickými výrazovými prostředky zlomové momenty v baladě, která je kongeniálním způsobem zhudebněna A. Dvořákem. Na konzervatoři jste vystudoval housle, máte tedy zažitou důvěrnou znalost komorní hry a také hry v orchestru. Jak vnímáte orchestrální dar a projev Dvořákův?

Dvořákova orchestrální a komorní tvorba představuje nevyčerpatelnou hřivnu hudebních skvostů. Jsem nesmírně vděčný, že jsem v průběhu studia mohl důvěrně proniknout do Dvořákovy geniality i v instrumentálních dílech. Provázejí mě od mých studentských houslových let, kdy jsem hrál nejdříve Dvořákovu Sonatinu pro housle a klavír a pak také jeho Romantické kusy . Nejvíce jsem se během studií zamiloval do Dvořákovy kvartetní tvorby a jeho 8. symfonie Anglické . Měl jsem možnost přehrát i mnoho jeho orchestrálních děl, symfonií, symfonických básní a Slovanských tanců , naše konzervatoř totiž pořádala výchovné koncerty pro děti a náš repertoár byl vsutku pestrý.

Když mne díky profesorovi Jindřichu Jindrákovi a paní profesorce Ludmile Kotnauerové začal čím dál intenzivněji zajímat zpěv, tak jako první příležitost dvořákovského studia byl písňový cyklus v Národním tónu a úplně první píseň, kterou jsem od Dvořáka zpíval byla Ej, mám já koňa faku . Postupně jsem pak přešel i k Cigánským melodiím , samozřejmě mě silně oslovily a celoživotně mě provázejí také Biblické písně

Biblické písně jste s Pražskou komorní filharmonií a Jiřím Bělohávkem zpívali nejednou také v dalekém světě. My ta žalmová vyznání známe důvěrně, jak je přijímá publikum, pro které jsou novinkou?

Pokud si dobře vzpomínám provedení Biblických písní bylo vždy a všude přijato s velkým nadšením. Výjimečnost a vroucnost Dvořákovy hudby, která je v těchto písních evidentní, dle mých zkušeností dodnes oslovuje nejen zahraniční publikum, ale též všechny generace. Tento písňový cyklus považuji za nejčistší a nejpřírodnější výpověď věřícího člověka, a tím Antonín Dvořák vsutku byl.

Vydal jste pozoruhodnou nahrávku Gypsy melodies s klavíristou Karlem Košárkem, to jsou Cigánské melodie Dvořákovy, též Karla Bendla, Vítězslava Nováka a Zigeunerlieder Johannesa Brahmsa. O čem vás tento objevný komplet poučil?

S mým dlouholetým klavírním partnerem a kamarádem Karlem Košárkem jsme tuto koncepci nazpívat pokud možno všechny písňové cykly, které se inspirovaly romským folklórem, plánovali poměrně dlouho. Celý natáčecí proces byl pro nás inspirující, jak po stránce hudební, tak i po stránce vybrané poezie. Konečný rezultat této nahrávky je dodnes naší srdeční záležitostí. Zajímavé je, že všichni tři čeští skladatelé se nezávisle na sobě inspirovali poezií jednoho básníka – a to Adolfa Heyduka. Pro každého profesionálního interpreta je práce na písňovém repertoáru velkým přínosem v mnoha směrech, a proto i tento komplet zůstává důležitou součástí mých uměleckých počínů.

Dvořákovy Cigánské melodie jste zpívali i s orchestrem. Kdo je autorem orchestrace a existuje i nahrávka?

Nahrávku orchestrální verze Dvořákových Cigánských melodií jsme zrealizovali s Plzeňskou filharmonií pod taktovkou dirigenta Jiřího Štrunce. Orchestrace se mistrovským způsobem zhostil významný současný český skladatel Jiří Teml. Tento skladatel mě provází již od mých studentských let na plzeňské konzervatoři. Temlova výjimečná schopnost instrumentace vokální tvorby mě

později přivedla k nápadu, aby zinstrumentoval i Brahmsovy Cigánské písně, i vzhledem k silnému přátelskému a uměleckému poutu obou skladatelů – Dvořáka i Brahmse.

Když tak dvořákovsky vzpomínáme, do kterého Dvořákova kantátového díla jste vstoupil prvně?

To bylo v roce 1993 v Karlových Varech. Pan dirigent Josef Hercl mě přizval k provedení Dvořákova Te Deum při svěcení pramenů venku v Kamenné kolonádě. To byla vlastně moje životní premiéra, kdy jsem se po těch prvních setkáních s písněmi Antonína Dvořáka mohl poprvé prezentovat i v jeho kantátovém díle. Nejsem teď schopen spočítat a vyjmenovat, kolikrát a kde všude včetně ciziny jsem Te Deum zpíval. Každopádně mojí největší srdeční záležitostí jsou, a zůstanou přenádherné Dvořákovy kantátové Svatební košile

Váš originální projev pěvecký i herecký inspiroval například Miloše Štědrone, že pro vás napsal komorní operu Don Hrabal. Vzpomínám živě na to excelentní představení. Pro vás mnozí skladatelé napsali písňové cykly, nejenom Jan Klusák Hořkosti. Připomeňte prosím ty další autory.

Je pravdou, že již od mých studentských let mě postupně oslovovali současní skladatelé a někteří z nich dokonce svou písňovou tvorbu či cykly, komponovali přímo mne "na míru". Rozhodně bych rád zmínil: Ondřej Kukul, Jiří Gemrot, Luboš Sluka, Lukáš Hurník, Jaroslav Krček, Karel Pexidr, Jiří Teml, Otmar Kvěch, Jiří Pavlica, Ivan Kurz, Zdeněk Zahradník, Zdeněk Šesták. Snad jsem někoho neopomněl.

Prosím také o vaše dvořákovské vyznání, bude jistě vřelé, s jeho tvorbou jste kariéerně spjat celoživotně, také vítězstvím v Mezinárodní soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech v roce 1995.

K Antonínu Dvořákovi vzhlížím s velkým obdivem, nesmírnou pokorou a hlubokým respektem. Jediné, co mě mrzí je, že jsem se s ním nemohl nikdy osobně potkat. Musel to být úžasný člověk, plný opravdové víry, úcty k životu a pokory k umění.

Máte za sebou čerstvou premiéru v divadle F. X. Šaldy v Liberci, je to novinka Tyjátr mistra Pedra skladatele Manuela de Fally, zpíváte zde Dona Quijota. Předpokládám, také pro vás to byla novinka?

Když mě oslovilo vedení divadla F. X. Šaldy v čele s uměleckým šéfem Karolem Kevickým, byl jsem nabídkou nadšen. Stejně jako tomu bylo o dva roky dříve, kdy mě paní ředitelka Linda Keprtová obsadila do role Markýze de la Force v opeře Dialogy karmelitek Francise Poulence. Obě nabídky pro mě byly opravdovou výzvou a motivací v mé profesní kariéře.

Těšíme se také na váš listopadový koncert s klavíristou Petrem Novákem v Plzni. Bude výběr vašich nejmilejších písní? Co dál máte v diáři? Ypsilonka vás angažuje často a naplno.

Na recitál s Petrem Novákem se velmi těším. Jsme přátelé již od středoškolských studií a jsem rád, že se po delší době naše cesty střetnou i na podiu. Do koncertu jsme zařadili nám milé autory, především F. Schuberta a P. I. Čajkovského. Mimo jiné zazní v premiéře písňový cyklus Jiřího Gemrota na verše prokletého básníka Paula Verlaina.

Můj diář se naplňuje velmi rozmanitými koncertními a divadelními projekty, včetně písňových recitálů a také Divadlo Ypsilon se stalo mou domovskou scénou a zároveň se mi tím splnil další z mých snů – být členem činoherního divadla.

V létě jste oslavil krásné kulaté výročí šedesátin. Je to také tak trochu bilanční impuls – čeho si ve své pozoruhodné pěvecké kariéře a v plnosti života vážíte nejvíce?

Nejvíce si vážím toho, že se má profese stala mým splněným snem. Troufám si říci, že díky talentu, pili, vzácným lidským i uměleckým setkáním, a především díky nepostradatelnému milujícímu rodinnému zázemí, jsem mohl dosáhnout skutečného uměleckého naplnění.

Děkuji vám oběma za milý rozhovor a oběma vám přeji mnoho krásných koncertů a významných rolí!

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)

Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)

Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)

Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)

Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)

Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)

Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)

Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)

Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)

Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)

Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)

Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)
Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)
Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)
Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)
Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)
Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

Roman Janál (zdroj Roman Janál) **Národní divadlo moravskoslezské**, Bedřich Smetana –Hubička: Veronika Rovná (Vendulka, jeho dcera) (foto Martin Popelář)
Bedřich Smetana: Čertova stěna, **Národní divadlo moravskoslezské** – Veronika Rovná (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka) (foto Martin Popelář)

Veronika Rovná (zdroj Svatováclavský hudební festival)
Veronika Rovná (zdroj Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka)
Roman Janál (foto Zuzana Bönisch)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)
Roman Janál (zdroj Roman Janál)

URL | <https://operaplus.cz/s-veronikou-rovnou-a-romanem-janalem-o-140-vyroci-svatebnich-kosil/>

[« zpět na začátek](#)

© NEWTON Media, a. s., tel.: +420 225 540 801-2, www.anopress.cz, obchod@anopress.cz